Р Е Ш Е Н И Е
№ 2975

гр. София, 07.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 11.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова
ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **589** по описа за **2014** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение от 19.11.2013 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав по НАХД № 10503 по описа за 2012 г. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 23-2304574/12.03.2012г., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда" – Софийска област- С., с което на [фирма] на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1500 лева за нарушение на чл.128, т.2 от КТ.

Недоволен от решението касаторът го обжалва като неправилно. Не били взети под внимание в тяхната цялост събраните по делото доказателства, в това число свидетелските показания. Изводите на съда не кореспондирали с фактическата обстановка, не са квалифицирани точно юридическите факти и правните им последици. АНО не бил установил пълно, всестранно и обективно фактическото положение и не е доказал елементите на нарушението. Съставеният АУАН и последвалото го НП са неправилни и незаконосъобразни. Счита, че не е налице нарушение на чл.414, ал.1 от КТ и не следва имуществена санкция за ЕТ. Иска отмяна на решението и постановлението.

Ответникът по касация - Директора на Дирекция "Инспекция по труда" – Софийска област С. не изпраща представител в с.з и не изразява становище по жалбата.
Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за правилност и законосъобразност на решението.
Административен съд София-град, 4-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице - страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.
След като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба, основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира касационната жалба за неоснователна по следните съображения:
След обсъждане на събраните по делото писмени и гласни доказателства, въззивният съд е възприел за установена следната фактическа обстановка:
При извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 01.12.2011г., 05.12.2011г. и 06.12.2011г. на обект пицария А. в [населено място], е установено, че [фирма] в качеството му на работодател не е изплатил уговореното трудово възнаграждение за извършената работа на лицето Р. И. С. за месец септември 2011г. При преглед на ведомостта за заплата е установено, че липсва подпис на лицето, удостоверяващ, че е получил трудовото си възнаграждение за м.септември 2011г., като към момента на приключване на проверката не са били представени други документи, удостоверяващи изплащане на процесното трудово възнаграждение На 06.12.2011г. е съставен АУАН връчен надлежно по законоустановения ред на представителя на ЕТ. Въз основа на същия е издадено обжалваното НП, с което на работодателя е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв.за нарушение на чл.128, т.2 от КТ, така както е описано в акта. За установеното нарушение били дадени и писмени предписания със срок за изпълнение на предписанието 30.12.2011г. По делото е представена и приложена към възражението срещу АУАН заповед № 85 от 08.12.2011г. на едноличния търговец, с която е прекратено трудовото правоотношение с Р. С., като в т.1 на същата е наредено да му се изплати трудовото възнаграждение за м.септември 2011г. Заповедта е връчена на лицето на 09.12.2011г. като е декларирано, че е получил изцяло и в пълен размер посоченото възнаграждение и няма финансови претенции към работодателя си.
Въз основа на така установеното от фактическа страна, районният съд е обосновал изводи за законосъобразно съставяне на АУАН, за установяване по несъмнен начин на установените в АУАН и постановлението обстоятелства от събраните писмени и гласни доказателства. Приел, е че се касае за нарушение на разпоредбата на чл.128, т.2 от КТ, което се наказва по чл.414, ал.1 от КТ. Намерил е, че правилно е определена нарушената материалноправна норма, което отговаря на установената фактическа обстановка и е в съответствие със словесното описание на нарушението в АУАН и НП. Приел е, че нито акта, нито постановлението страдат от съществени пороци. Доводите за маловажност са намерени за неоснователни, както и че наложената в минималния размер имуществена санкция е в съответствие с тежестта на нарушението.
Касационната инстанция намери решението за валидно, допустимо и правилно.
Изводите на СРС съответстват на фактическата обстановка, за която са събрани изясняващите я писмени и гласни доказателства, изложени са мотиви относно преценката за законосъобразност на АУАН и НП.
Не се доказаха твърденията на касатора, че към датата на констатиране на

нарушението 06.12.2011г. на Р. И. С. е било изплатено трудовото възнаграждение за месец септември 2011г. Съгласно свидетелските показания на С. е посочено, че след като подал жалба и имало проверки, през декември управителя го извикал и му платил и неизплатените 4 брутни възнаграждения, тоест изплащането е след проверките. Така и оформеното при получаването на представената заповед изявление за изплащане, което датира от 09.12.2011г. Обстоятелството дали работодателят е изплатил възнаграждението в изпълнение на предписанието, дадено му със срок до 30.12.2011г. не изключва нарушението по чл.128, т.2 от КТ, което в случая е наказаното деяние. Съгласно чл. 270, ал.2 от КТ трудовото възнаграждение се изплаща авансово или окончателно всеки месец на два пъти, доколкото не е уговорено друго. Съгласно представения трудов договор изплащането на уговореното възнаграждение е ежемесечно. По делото липсват доказателства за друга уговорка и съответно трудовото възнаграждение е дължимо до края на съответния месец, в случая, то е следвало да бъде изплатено до края на месец септември, а до проверката и до датата н съставяне на АУАН на 06.12.2011г. не е било изплатено. Дори да се приеме, че възнаграждението е изплатено впоследствие, това е станало към 09.12.2011г., т.е. с повече от два месец закъснение и като лицето е подало жалба и се е намесил контролен орган по КТ. Следователно нарушението по чл.128, т.2 от КТ е доказано. Тъй като с неплащането на трудовото възнаграждение в срок са свързани вредни последици за работника, който остава без основен доход, то не би могла да се приложи отговорността за маловажно нарушение по чл.415в от КТ в относимата й редакция, дори и предвид последвалото изплащане на възнаграждението, което е дължимо поведение от работодателя.

Предвид горното не са налице основания за отмяна на обжалваното решение, поради което касационната жалба се явява неоснователна. Въззивното съдебно решение като постановено при правилно приложение на материалния закон и липса на съществени процесуални нарушения, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд София-град, 4-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.11.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав по НАХД № 10503 по описа за 2012 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.